

paa en Maade, der bevirker, at denne Foranstaltning ikke bliver effektiv for Statskassen, vil det ganske sikkert ikke optræde isoleret, men i Forbindelse med en hel Række andre Kalamiteter af en Beskaffenhed, som jeg i og for sig nødig vil indpaa her under en offentlig Debat, hvilket heller ikke er nødvendigt, idet enhver kan forestille sig den. Hvis Forholdene altsaa udvikler sig saaledes, vil det ikke alene være uden Betydning, at man ikke gennemfører dette Punkt b, som angaar Tilskuddet, thi det falder bort af sig selv, men det vil ganske sikkert have ganske anderledes vidtrækkende Følger, som maaske bevirker, at hele den Ordning, vi i Øjeblikket lovgiver om, maa tages op til fornyet Overvejelse og til Ændring paa væsentlige Punkter. Men man kunde ogsaa tænke sig — og det haaber jeg vil finde Sted —, at denne Import vil kunne fortsættes, selv om den i Øjeblikket er afbrudt. Det siges mig, at man i dette Øjeblik har under Vejs her til Landet og under Ladning og Befragtning ca. 100 Dampere med Majs og Foderkager, en meget væsentlig Del af Majsen, men der er endnu ingen, der, selv om disse Ladninger virkelig naar at komme til Landet, kan sige, hvilken Pris denne Majs maa kalkuleres til ved sin Ankomst. Det vil derfor efter min Mening være ganske uforsvarligt nu at fastsætte et Tilskud for at holde disse Priser nede, hvis Størrelse man saaledes aldeles ikke kan beregne. Hvis det viser sig, at Majsen, naar den kommer frem, maa kalkuleres til en betydelig højere Pris end den Majs, der hidtil er kommet frem, vil Følgen deraf ganske sikkert blive, at man for at overkomme det finansielt bliver nødt til at finde sig i betydelig højere Majspriser end de nugældende. Ogsaa den Omstændighed vil kunne bevirke, at de Foranstaltninger, man foretager sig paa andre Omraader, vil vise sig at være uheldige, saaledes at det bliver nødvendigt at gøre dem om igen.

Jeg vil blot med to Ord omtale § 2, der angaar det Tilskud, man vil give de Kornavlere, som har leveret mere end de normale 8 Tdr. Rug og Hvede pr. Td. Hartkorn. Dette hænger sammen med det retfærdige i at paaligne dem, der har leveret for lidt, en Slags Skat, og saa lade dem, der har leveret for meget, faa en Slags Præmie. Det kan jeg i og for sig ikke indvende noget imod, og finansielt vil det ikke betyde ret meget.

Jeg vender saa tilbage til det, jeg talte om før, at hvis disse Lovforslag var blevet fremsat umiddelbart efter, at Forhandlingerne oppe i Ministeriet havde fun-

det Sted, og før den 31. Januar, var jeg temmelig sikker paa, at de ikke vilde have mødt nogen væsentlig Modstand fra vor Side og navnlig ikke de Betæneligheder, som man nu maa gøre gældende, og disse Betæneligheder er selvfølgelig for en væsentlig Del af finansiell Art. Det er i Lovforslagets Bemærkninger oplyst rent kalkulatorisk, hvor meget Ordningen af Flæskforsyningen og Ordningen af det normale Tilskud af 4 Kr. pr. Td. Rug og Hvede vil koste indtil den 1. September d. A.; men som den højtærede Minister siger, er disse Tal i høj Grad kalkulatoriske. Men der mangler selvsagt en Redegørelse for, hvorledes Udgifterne for Statskassens Vedkommende vil stille sig med Hensyn til Majsordningen, og det er netop her, de største Udgifter kan komme til at foreligge og i det hele taget de største Vanskeligheder kan fremkomme. Det forekommer mig derfor, at Henviisningen i Bemærkningerne til Lovforslaget med Hensyn til, hvor vi skal faa de Penge fra, som en saadan eventuel Ordning vil komme til at koste, er meget løs. Selv om jeg ikke vil paastaa, hvad jeg har hørt paastaaet, at det er Skibsfarten, der giver til Landbruget — det er en Opfattelse, som naturligvis i og for sig er forkert —, kan man dog ikke nægte, at netop de Beløb, som Fragtskatten har indbragt, i væsentlig Grad har været brugt, ikke, som det er blevet sagt, til Støtte for Landbruget, men til at skaffe Varer til Forbruget herhjemme saa, billigt som muligt og til at give Landmændene en Slags Godtgørelse, fordi de paa andre Punkter, med Hensyn til andre Varer, har paataget sig Levering til Hjemmemarkedet til en vis billig Pris. Men denne Afgift falder jo bort for denne Maaned, og hvorvidt den kommer igen eller ej, ved hverken den højtærede Minister eller nogen af os andre. Saa skal altsaa disse Udgifter tages af Statskassen, uden at man i Virkeligheden ser sig i Stand til at paavise, at der gaar Indtægter ind, som i nogen Maade svarer til det, der her er Tale om. I Bemærkningerne til Lovforslaget henvises der i saa Henseende til den forventede Merindtægt, som selve Merindtægtskatten vil give for Dampskibsselskabernes Vedkommende og den foreslaaede særlige Forhøjelse af Merindkomstkatten fra 25 til 30 pCt., hvilken beregnes at ville give en Indtægt af 5—7 Mill. Kr. Nu vil jeg sige, at jeg har aldrig før set i et Lovforslag, at man henviser til Indtægter, som flyder af Love, som endnu ikke er vedtagne, og det er